

HORVÁTH GYÖRGY

A RÉGIÓ ÉS A CIVILEK

„Mit nekem te zordon Kárpátoknak
Fenyvesekkel vadregényes tája!
Tán csodállak, ámde nem szeretlek,
S képzetem hegyvölgyedet nem járja.

Lenn az alföld tengersík vidékin
Ott vagyok honn, ott az én világom;”

Petőfi: Az alföld

Ha valaki megkérdezné tőlem valahol a nagyvilágban, hogy ki is vagyok én, akkor mi mást mondhatnék, mint hogy európai.

Ha valaki megkérdezné tőlem valahol Európában, hogy ki is vagyok, akkor mi mást mondhatnék, mint hogy magyar vagyok.

Ha valaki megkérdezi tőlem valahol Magyarországon, hogy ki is vagyok, akkor mi mást mondhatnék, mint hogy Vas megyei vagyok.

Ha valaki megkérdezi tőlem Vas megyében, hogy ki is vagyok, mi mást mondanék, mint hogy szombathelyi vagyok.

Ez a kérdés-sor a végtelenségig folytatható.

Ha valaki azt kérdezné tőlem, hogy mégis mi az elsődleges és fő szempont és a meghatározó számomra, csak azt tudnám válaszolni, hogy elsődlegesen ember vagyok, és nem a „földrajzi” besorolások a meghatározóak számomra.

A kötődéseink fontosságát tagadni természetesen nem kívánom, hisz nyelv, kultúra, család, neveltetés, barátok, közösségek, egy szóval minden e vidékhez köt. Nekem ez a szülőházam és otthonom.

Emberi mivoltomból fakadóan viszont azt is tudom, hogy az életünkben csak egy állandó létezik, az örök változás. Aki ezt nem ismeri fel, súlyos hibát követ el, mert a világ rohamos tempóban változik, és aki nem képes követni, az végképp lemarad.

A változás, a változások egy ember életében is hatalmasak. A „gyorsuló idő,” a távolságok lecsökkenése az egykor egy napi járóföldből – a járásból – kistérséget, a megyékből meg régiókat alakít ki.

Az új távolságok lesznek elérhetőek, és ennek nyomán átrendeződnek a határok, a nemzeti határok is.

Egy mai utazónak új, távolabbi, az EU-s határoknál kell csak megállni, de új pénzzel kell fizetnie.

Felednünk és tanulnunk kell egyidejűleg.

Egy ilyen új „önazonosító” fogalommal, a régió fogalmával is meg kell ismerkednünk.

Ma még bizonyára vannak fenntartásaink a régióval. Nem igazán ismerjük és tudjuk elmagyarázni igaz tartalmát, a benne megfogalmazható tartalmakat. Régiós tudatunk még nem igazán alakult ki, de így voltunk egykoron nemzeti és más tudattartalmakkal is.

Az, hogy igazán mi lesz az, ami tartalmat, értelmet ad a régióknak az egyszerű és a mindennapi ember számára, ha úgy tesszük, a civil ember számára, azt igazán ma még nem tudom, legfeljebb sejtéseim vannak, úgy, mint Önnek kedves olvasó.

Egyet viszont tudok, azt hogy számos érzelmi elem köt ma még a megyéhez.

Munkahelyem, lakhelyem, mert „itt születtem,” életem és élek, és itt dolgozom.

Dolgozom, élek s teszem a dolgom csakúgy, mint sok más velem hasonló sorsú embertársam. Nincs ebben semmi különleges.

Vagy talán mégis? Van, ami átrendezte, átrendezi életünket és mindennapjainkat.

Az, ami át meg át kell, hogy rendezze gondolkodásunkat, az nem más, mint az a racionalitás, ami kell a változások elfogadásához, befogadásához.

Petőfit idéztem írásom elején, mert Ő, a költői nagyság, megengedhette magának, hogy érzelmi kötődését versbe szedve, csakis érzelmi alapon fogalmazza meg szülőföldjéhez való kötődését.

Ő a XIX. század gyermekeként az Alföldet szülővárosi rangra emelve dicsőítette, az Alföld vidékét.

Isten ments, hogy én Őt „regionalistaként” említsem, csupán arra szeretnék utalni, hogy lám-lám, milyen sok példát lehet találni nemzeti nagyjaink példatárából arra, hogy messzebb kell néznünk kicsike világunknál.

Az, ami ma még idegen, ha jól rendeztük dolgainkat, akkor az holnaptól már elfogadott lehet.

Fogjunk hát össze, és segítsük egymást és mindenkit ahhoz, hogy kialakuljon az emberekben a régiós tudat. Hogy civilként, polgárként, állampolgárként tudjuk, hogy a terület, ahol élünk, nem egy sziget, hanem annak az egésznek a része, melyért felelősséggel tartozunk.

Nem leszünk azáltal kevesebbek, ha távolabb látunk szülőföldünk, s jelenlegi életterünk határainál. Mert nem kell felednünk semmit abból (SÓT), ami eddigi életünk része volt, hanem a közös nevezőt kell megkeresnünk, azt, ami a közös benünk. Közös Zalában, Vasban és Győr-Moson-Sopron megyében, azon túl, hogy mi, a lakói, emberek vagyunk.

Senki nem tagadja, hogy az e megyékben élők között különbségek vannak. Az adottságok, a fejlettség fogyatékosai. Amelyeket az itt élő embereknek kell „elszenvedni.” De a hibákat javíthatjuk. A másakra figyelve, a gyengébbre koncentrálna, segítve hozzunk döntéseket, intézkedéseket. Tegyük meg hát azokat a lépéseket, melyek mindehhez kellenek. Mindenki a maga helyén tegyen a területi különbségek megszüntetése érdekében.

Mi, akik a kultúra terén dolgozunk, elsősorban a kulturális különbségek eltüntetésén dolgozunk. A kulturális különbségek eltüntetésére volt a célja a döntéshozóknak akkor, amikor a regionális koordinációs irodák létrejötte mellett döntöttek.

Új címekeket, új neveket, új munkatársakat, segítőköt találhatunk e munkához a nydregio@mmi.hu és a többi hat régiós címen.